

Brüsszel, 2024. november 29.
(OR. en)

15916/1/24
REV 1

LIMITE

COPEN 499
DROIPEN 242
MIGR 422
COSI 212
COMIX 466
JAI 1703
CODEC 2175

Intézményközi referenciaszám:
2023/0439(COD)

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	ST 15915/24 + ADD 1
Biz. dok. sz.:	ST 16149/23 + COR 1 + COR 2
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról, valamint a 2002/90/EK tanácsi irányelv és a 2002/946 IB tanácsi kerethatározat felváltásáról – Általános megközelítés

Bevezetés

A Bizottság 2023. november 28-án benyújtotta az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról, valamint a 2002/90/EK tanácsi irányelv és a 2002/946 IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot (ST 16149/23 + COR 1 + COR 2).

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 83. cikkének (2) bekezdésén alapul.

A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel foglalkozó munkacsoport (COPEN) a spanyol, a belga és a magyar elnökség alatt megvizsgálta a javaslatot. A munkacsoportban zajlott vizsgálatokat követően kialakított szöveget a melléklet tartalmazza.

Az Európai Parlamentben az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (LIBE) a felelős bizottság. Birgit Sippelt jelölték ki előadónak. Még nem terjesztettek elő jelentést.

A Vegyes Bizottság és a Coreper 2024. november 27-én megbeszélést folytatott az alább ismertetett főbb kérdésekről. A delegációk nagy többsége jelezte, hogy támogatni tudja az e kérdésekre vonatkozó – a mellékletben foglalt – megoldást.

Az IB-tanácsosok 2024. november 28-án finomították a 11. cikk (3) és (4) bekezdésének, valamint a kapcsolódó (16) preambulumbekkezdésnek a szövegét; a változtatások a mellékletben jelölve vannak.

Fő kérdések

1. Humanitárius rendelkezés ((7) preambulumbekkezdés a 3. cikkel összefüggésben)

A humanitárius rendelkezés kérdése arra az elképzelésre vonatkozik, hogy a harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióba való beutazáshoz, az azon belüli átutazáshoz vagy tartózkodáshoz történő, meghatározott segítségnyújtás – nevezetesen a közeli családtagoknak nyújtott segítség vagy az alapvető emberi szükségletek kielégítéséhez nyújtott támogatás – ne minősüljön migráncsempészás bűncselekményének.

Az irányelvjavaslatában a Bizottság azt javasolta, hogy a rendelkezést egy preambulumbekkezdésbe illesszék be, meghagyva a tagállamok számára annak eldöntését, hogy miként kezelik azt. A munkacsoportban végzett vizsgálat során azonban néhány tagállam azt javasolta, hogy a rendelkezést helyezték át a rendelkező részbe.

Eltételezve attól a kérdéstől, hogy a humanitárius rendelkezés kérdésével a preambulumbekkezdésekben vagy a rendelkező részben kellene-e foglalkozni, a delegációk álláspontja a rendelkezés pontos megfogalmazását illetően is eltért.

Az egy éven át zajló tárgyalások teljes időtartama során előadott érvek alapos mérlegelése után, valamint a legutóbbi üléseken folytatott megbeszélések figyelembevételével helyénvalónak tűnik a humanitárius rendelkezés kérdésével preambulumbekkezdésben foglalkozni, lásd a (7) preambulumbekkezdést (a 8. oldalon).

Ezt a szöveget a (6a) preambulumbekkezdés fényében kell értelmezni, amely hangsúlyozza, hogy ez az irányelv a minimumharmonizáció eszköze: tehát a tagállamok szabadon elfogadhatnak vagy fenntarthatnak olyan jogszabályokat, amelyek az ezen irányelvben meghatározottaknál szélesebb körű vádemelést írnak elő.

2. Jogi személyekkel szembeni szankciók (a 8. cikk (3) bekezdése)

Néhány delegáció kérésére a szöveg egy új preambulumbekkezdéssel ((13aa) preambulumbekkezdés), a 8. cikk pedig egy új bekezdéssel ((5) bekezdés) egészült ki. Az új szövegek azon államok sajátos helyzetével foglalkoznak, amelyekre más uniós büntetőjogi eszközök nem alkalmazandók, és amelyek nemzeti jogukkal összhangban nem a természetes személy által elkövetett bűncselekmény súlyosságával arányosan határozzák meg a jogi személyekre kiszabott büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbüntetések összegét, hanem más kritériumokat alkalmaznak, például a szervezeti struktúrák és biztosítékok hiányán vagy a jogi személy szervezetén belüli egyéb hiányosságokon alapuló kritériumot.

Konklúzió

A fentiekre figyelemmel felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy:

- a) erősítse meg az általános megközelítés e feljegyzés mellékletében foglalt szövegére vonatkozó megállapodást; és
- b) ajánlja a Tanácsnak, hogy fogadjon el általános megközelítést erről a szövegről, amely az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalásokhoz adott megbízást jelenti majd.

ELNÖKSÉGI ÁTDOLGOZÁS¹

Tervezet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról, valamint a 2002/90/EK tanácsi irányelv és a 2002/946 IB tanácsi kerethatározat felváltásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ A 15916/24 INIT dokumentumban foglalt tervezethez képest új szövegrészeket **félkövér és aláhúzott** szedés jelöli. A korábban javasolt új szövegrészeket csak **félkövér** szedés jelöli. A törölt szövegrészeket [...] jelöli.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ HL C [...], [...], [...] o.

mivel:

- (1) Az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás olyan büntetendő cselekmény, amely az emberek életét és méltóságát alárendeli a jelentős haszonszerzésnek, aláásva az alapvető jogokat. Ezek a büntetendő cselekmények hozzájárulnak az irreguláris migrációhoz, és aláássák az Unió migrációkezelési célkitűzéseit. Az ilyen büntetendő cselekmények elkövetésének hajtóereje a növekvő kereslet és a bűnszervezetek által elért nagy haszon. Az említett bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem továbbra is prioritás az Unió számára.
- (2) A 2002/90/EK irányelv⁴ és a 2002/946/IB tanácsi kerethatározat⁵ (a továbbiakban: az elősegítésről szóló csomag) alkotja a harmadik országbeli állampolgárok jogellenes be- és átutazásához, valamint jogellenes tartózkodásához történő segítségnyújtás elleni küzdelem uniós jogi keretét. A csomag egységesen meghatározza a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás bűncselekményi tényállásait, és létrehozza az ilyen bűncselekmények szankcionálásának büntetőjogi keretét. A változó tendenciák kezelése, valamint az e bűncselekmények megelőzését és az ellenük való küzdelmet szolgáló uniós keret hatékonyságának további növelése érdekében naprakésszé kell tenni a meglévő jogi keretet.

⁴ A Tanács 2002/90/EK irányelve (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról (HL L 328., 2002.12.5., 17. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>).

⁵ A Tanács 2002/946/IB kerethatározata (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről (HL L 328., 2002.12.5., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj).

- (3) Az Európai Tanács a 2023. február 9-i következtetéseiben megerősítette, hogy fokozni kell az irreguláris migráció és az emberélet-veszteségek megelőzésére irányuló uniós fellépést, és különösen intenzívebbé kell tenni a származási és tranzitországokkal folytatott együttműködést, továbbá biztosítani kell a tagállamok közötti, valamint az Europollal, a Frontexszel és az Eurojusttal való szorosabb együttműködést. A 2021–2025-ös időszakra vonatkozó, migráncscsempészás elleni megújított uniós cselekvési terv az új migrációs és menekültügyi paktumban meghatározott átfogó migrációs megközelítés alapvető részeként meghatározza a migráncscsempészásra adott szakpolitikai választ. A cselekvési terv fellépéseket határoz meg a következő négy kiemelt területen: megerősített együttműködés a partnerországokkal és a nemzetközi szervezetekkel; a migráncscsempészek szankcionálása és a migránsok kizsákmányolásának megakadályozása; az együttműködés megerősítése, valamint a bűnüldöző és igazságügyi hatóságok munkájának támogatása; továbbá a tudásbázis bővítése.
- (4) A jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás transznacionális jelenség, és az uniós és nemzeti szinten elfogadott intézkedéseknek el kell ismerniük e jelenség nemzetközi dimenzióját. Az uniós és nemzeti fellépéseknek ezért figyelembe kell venniük az Unió és tagállamai nemzetközi kötelezettségvállalásait, többek között az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezménynek a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempészése elleni fellépésről szóló jegyzőkönyvével, az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményével, az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezménnyel, a tengeri felkutatásról és mentésről szóló nemzetközi egyezménnyel, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, valamint az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának munkájával kapcsolatban. **Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem érinti a tagállamok és az egyének azon jogait, kötelezettségeit és felelősségét, hogy humanitárius okokból vagy alapvető emberi szükségleteik kielégítése céljából segítséget nyújtsanak a harmadik országbeli állampolgároknak az alkalmazandó nemzetközi jog – többek között az emberi jogok nemzetközi joga és adott esetben különösen az 1967. évi New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezmény és az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye – alapján, valamint a jogi kötelezettségeknek megfelelően. Ez a segítségnyújtás jogi, nyelvi vagy szociális tanácsadást vagy támogatást is magában foglalhat.**

- (5) Figyelembe véve az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtást célzó tevékenységek alakulását, valamint az Unió és a tagállamok nemzetközi jog szerinti jogi kötelezettségeit, valamennyi tagállamban tovább kell közelíteni a bűncselekményi tényállások meghatározását annak érdekében, hogy az átfogóbban lefedje az érintett magatartásokat.
- (6) A büntetőjog jogszerűségének és arányosságának elvével összhangban, valamint az emberi életet és az emberi méltóságot a haszonszerzésnek alárendelő bűncselekmények kezelése érdekében pontosan és részletesen meg kell határozni azokat a bűncselekményi tényállásokat, amelyek biztosítják az ilyen bűncselekményekkel szembeni fellépést. Az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás bűncselekménynek minősül **legalább** akkor, ha a segítségnyújtáshoz tényleges vagy ígért pénzügyi vagy anyagi előny társul. **Ez nem érinti azt a módot, ahogyan a tagállamok nemzeti jogukban azokat a segítségnyújtási cselekményeket kezelik, amelyek esetében a tényleges vagy ígért pénzügyi vagy anyagi előny nem képezi a bűncselekmény tényállási elemét.**

[...]

- (6a) Ez az irányelv a minimumharmonizáció eszköze. Következésképpen a tagállamok az embercsempészek elleni küzdelem hatékonyságának fokozása érdekében szabadon elfogadhatnak vagy fenntarthatnak olyan jogszabályokat, amelyek az ezen irányelvben meghatározottaknál szélesebb körű vádemelést írnak elő. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országbeli állampolgároknak a vonatkozó uniós jogot vagy az érintett tagállam harmadik országbeli állampolgárok be- és átutazására, valamint tartózkodására vonatkozó jogszabályait sértő, valamely tagállam területére való beutazásához, azon történő átutazásához vagy azon belüli tartózkodásához történő szándékos segítségnyújtás bűncselekménynek minősüljön legalább akkor, ha a magatartást végrehajtó személy pénzügyi vagy anyagi előnyt vagy ígéretet kér, kap vagy fogad el közvetlenül vagy közvetve, vagy ha a magatartást ilyen előny megszerzése érdekében hajtja végre. Mivel azonban ez az irányelv a minimumharmonizáció eszköze, a tagállamok akkor is bűncselekménnyé nyilváníthatják az ilyen magatartást, ha nem került sor pénzügyi vagy más anyagi előny nyújtására.
- (7) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy előírná egyrészt a közeli családtagoknak az alkalmazandó nemzeti és nemzetközi jogi kerettel összhangban történő segítségnyújtás, másrészt pedig a harmadik országbeli állampolgároknak az alkalmazandó nemzeti és nemzetközi jogi kerettel összhangban történő humanitárius segítségnyújtás vagy az alapvető emberi szükségletek kielégítése érdekében nyújtott támogatás bűncselekménnyé nyilvánítását.

[...]

- (7a) **Az érintett tagállam területére történő jogellenes beutazásra vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül**, a harmadik országbeli állampolgárok nem vonhatók büntetőjogi felelősségre **pusztán azért**, mert **valamely tagállam területére való jogellenes beutazáshoz, azon történő jogellenes átutazáshoz vagy azon belüli jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás** bűncselekménye elkövetésének elszenvedői voltak.
- (8) A jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás hatása túlmutat a jogellenes beutazás helye szerinti tagállamon. A bűncselekményi tényállások meghatározására vonatkozó minimumszabályoknak ki kell terjedniük a bármely tagállam területén folytatott magatartásokra, hogy a jogellenes beutazás helyétől eltérő tagállamok is eljárhassanak az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatban, feltéve, hogy az érintett tagállamok megállapítják joghatóságukat e bűncselekmények felett.
- (9) Különbséget kell tenni az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás bűncselekménye és az olyan minősített bűncselekmények között, amelyek nagyobb sérelmet okoznak az egyéneknek és a társadalomnak. A szankciók büntetési tételeinek tükrözniük kell a súlyosabb és károsabb magatartásokkal kapcsolatos nagyobb társadalmi aggályokat, ezért a minősített bűncselekményeket súlyosabb büntetőjogi szankciókkal kell büntetni.
- (10) A tagállamoknak ezt az irányelvet az 1967. évi New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményvel, a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségekkel – különösen a visszaküldés tilalmának elvével – és az alapvető jogokkal összhangban és azoknak teljes mértékben megfelelően kell alkalmazniuk.
- (11) A bűncselekményekre vonatkozó szankcióknak hatékonyak, visszatartó erejűnek és arányosnak kell lenniük. Ebből a célból a természetes személyek esetében meg kell határozni a szabadságvesztés büntetési tétele felső határának minimumszintjét. A kiegészítő intézkedések gyakran hatékonyak, ezért a büntetőeljárások során is rendelkezésre kell állniuk.

[...] ⁶[...]

- (11a) Az ezen irányelv értelmében a természetes személyek által elkövetett bűncselekmények tekintetében kiszabható szabadságvesztés felső határait kell alkalmazni legalább az említett bűncselekmények legsúlyosabb formáira. Valamennyi tagállam büntetőjoga tartalmaz rendelkezéseket a szándékos vagy súlyos gondatlanságból elkövetett emberölésre, súlyos testi sértésre, a bűnüldöző szervek elleni támadásra, illetve más olyan bűncselekményekre vonatkozóan, amelyek esetében a súlyos erőszak alkalmazása a bűncselekmény részét képezi. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett általános rendelkezéseket – köztük a súlyosító körülményekre vonatkozó rendelkezéseket – alkalmazzák ezen irányelv olyan bűncselekményekre vonatkozó rendelkezéseinek átültetésekor, amelyek valamely személy halálát okozzák, akár szándékosan, akár súlyos gondatlanságból követték el azokat.**

⁶ [...]

(11b) Amennyiben ezen irányelv úgy rendelkezik, hogy egy jogellenes magatartás csupán akkor minősül bűncselekménynek, ha szándékosan hajtják végre, és azáltal, hogy súlyosan veszélyezteti egy harmadik országbeli állampolgár életét, az adott [...] személy halálát okozza, a „szándék” fogalmát a nemzeti joggal összhangban kell értelmezni, figyelembe véve az Európai Unió Bíróságának releváns ítélkezési gyakorlatát. Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy objektív felelősséget írna elő az ezen irányelvben bűncselekménynek minősített tevékenységekből eredő következmények tekintetében.

(12) [...]

- (13) Amennyiben a nemzeti jog előírja, a jogi személyeket büntetőjogi felelősségre kell vonni az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtásért. Azoknak a tagállamoknak, amelyek nemzeti joga nem rendelkezik jogi személyek büntetőjogi felelősségéről, gondoskodniuk kell arról, hogy közigazgatási szankciórendszereik az ezen irányelvben meghatározottak szerint hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciótípusokat és -mértékeket írjanak elő az irányelv célkitűzései elérésének érdekében. Ezeket kiegészítő intézkedéseknek kell kísérniük. [...] **A kiszabott szankció hatékonyságának, visszatartó erejének és arányosságának biztosítása érdekében figyelembe kell venni az érintett jogi személyek magatartásának súlyosságát, valamint egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeit. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a pénzbírságok maximális mértékét vagy az érintett jogi személy teljes globális árbevételének bizonyos százalékában vagy rögzített összegekben határozzák meg. Ezen irányelv átültetésekor a tagállamoknak el kell dönteniük, hogy az említett két lehetőség közül melyiket fogják alkalmazni.**
- (13aa) Mivel azonban ez az irányelv a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képezi, figyelembe kell venni azon tagállamok sajátos helyzetét, amelyekre más uniós büntetőjogi eszközök nem alkalmazandók, és amelyek nemzeti jogukkal összhangban nem a természetes személy által elkövetett bűncselekmény súlyosságával arányosan határozzák meg a jogi személyekre kiszabott büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbüntetések összegét, hanem más kritériumokat alkalmaznak, például a szervezeti struktúrák és biztosítékok hiányán vagy a jogi személy szervezetén belüli egyéb hiányosságokon alapuló kritériumot. Amennyiben elengedhetetlen a jogi személyekre vonatkozó nemzeti szankciórendszer koherenciájának megőrzéséhez, e tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a jogi személyekre kiszabott pénzbüntetések maximális összegét a nemzeti rendszerükkel összeegyeztethető szinten állapítsák meg, feltéve, hogy ennek következtében a jogi személyekre alkalmazandó szankciók szintje összhangban van a nemzeti jogban a hasonló súlyú bűncselekményekre előírt szankciók szintjével, és hogy a szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.

- (13a) Amennyiben a jogi személyekkel szemben kiszabandó pénzbírságok meghatározásakor a tagállamok a jogi személy teljes globális árbevételére vonatkozó kritérium alkalmazását választják, el kell dönteniük, hogy ezt az árbevételt a bűncselekmény elkövetésének évét megelőző üzleti év alapján vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozat évét megelőző üzleti év alapján számítják-e ki. Azt is meg kell fontolniuk, hogy szabályokat állapítsanak meg azokra az esetekre, amikor a pénzbírság összegét nem lehet a jogi személynek a bűncselekmény elkövetésének évét megelőző üzleti évben vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozat meghozatalának évét megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétele alapján meghatározni. Ilyen esetekben lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy más kritériumokat – például egy másik üzleti évben elért teljes globális árbevételt – vegyenek figyelembe. Amennyiben az említett szabályok rögzített összegű pénzbírságokat határoznak meg, nem szükséges, hogy az említett összegek maximális mértéke elérje a rögzített összegű bírságok maximális szintjére vonatkozó minimumkövetelményként ezen irányelvben meghatározott szintet.
- (13b) Amennyiben a tagállamok a rögzített összegekben megadott maximális mértékű pénzbírságok mellett döntenek, ezek mértékét a nemzeti jogban kell meghatározni. E pénzbüntetések legmagasabb mértékét kell alkalmazni az ezen irányelvben meghatározott olyan legsúlyosabb bűncselekményformákra, amelyeket pénzügyileg erős jogi személyek követnek el. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározzák a pénzbüntetések említett legmagasabb mértékének kiszámítási módszerét, beleértve az azokra vonatkozó egyedi feltételeket is. A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy – a nemzeti jogukban meghatározott eljárásokkal összhangban – az inflációs rátákra és a pénzben kifejezett érték egyéb ingadozásaira való tekintettel rendszeresen felülvizsgálják a rögzített összegekben megadott pénzbüntetések mértékét. Azoknak a tagállamoknak, amelyeknek pénzneme nem az euro, a pénzbüntetések maximális mértékét saját pénznemükben, az ezen irányelv hatálybalépésének napján az ezen irányelvben euróban meghatározott mértékeknek megfelelően kell meghatározniuk. Az említett tagállamok felkérést kapnak arra, hogy a pénzbüntetések mértékét az átváltási árfolyam alakulására való tekintettel is rendszeresen vizsgálják felül.

- (13c) **A pénzbírságok maximális mértékének meghatározása nem sérti a büntetőeljárásban eljáró bírák vagy bíróságok arra vonatkozó mérlegelési jogkörét, hogy egyedi ügyekben megfelelő szankciókat szabjanak ki. Mivel ezen irányelv nem határozza meg a pénzbírságok minimális mértékét, a bíróknak vagy a bíróságoknak minden esetben az érintett jogi személy egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeit, valamint a magatartás súlyosságát figyelembe véve kell a megfelelő büntetéseket kiszabniuk.**
- (14) **A súlyosító körülmények fogalma alatt azok a tények értendők, amelyek alapján a bíró ugyanazért a bűncselekményért súlyosabb büntetést szabhat ki, mint e tények hiányában, vagy pedig annak lehetősége, hogy több bűncselekményt halmazatként értékeljen a szankció mértékének növelése érdekében. [...]** A tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy egyedi súlyosító körülményekről rendelkezzenek, amennyiben a nemzeti jog már rendelkezik az egyes bűncselekményekről vagy a nemzeti bíróságoknak az összes releváns súlyosító körülmény mérlegelésére vonatkozó általános lehetőségéről, és ez súlyosabb büntetésekhöz vezethet.
- [...]
- (14a) **Az eszközként való felhasználás helyzete akkor állhat elő, amikor egy harmadik ország vagy egy ellenséges nem állami szereplő ösztönzi vagy megkönnyíti harmadik országbeli állampolgároknak vagy hontalan személyeknek az Unió külső határai vagy valamely tagállam irányába való haladását, ha az ilyen cselekmények arra utalnak, hogy az adott harmadik ország vagy ellenséges nem állami szereplő szándéka az Unió vagy valamely tagállam destabilizálása, és amennyiben az ilyen cselekmények alkalmasak valamely tagállam alapvető funkcióinak, többek között közrendje fenntartásának és a nemzetbiztonsága védelmének a veszélyeztetésére.**

- (14b) Az olyan helyzetek, amelyekben nem állami szereplők szervezett bűnözésben – különösen csempészésben – vesznek részt, nem tekintendők a migránsok eszközként való felhasználásának, feltéve hogy nem áll fenn az Unió vagy valamely tagállama destabilizálásának a szándéka.
- (14c) A humanitárius segítségnyújtás nem tekinthető a migránsok eszközként való felhasználásának, amennyiben nem áll fenn az Unió vagy valamely tagállam destabilizálásának a szándéka.
- (14d) Ciprus tekintetében a 866/2004/EK tanácsi rendelet⁷ külön szabályokat határoz meg, amelyek a Ciprusi Köztársaságnak a Ciprusi Köztársaság kormányának tényleges ellenőrzése alatt álló területei és tényleges ellenőrzése alá nem tartozó területek közötti határvonalra alkalmazandók. Jóllehet az említett határvonal nem minősül külső határnak, azt a helyzetet, amelyben valamely harmadik ország vagy ellenséges nem állami szereplő ösztönzi vagy megkönnyíti harmadik országbeli állampolgároknak vagy hontalan személyeknek az említett határvonal átlépése céljából való haladását, eszközként való felhasználásnak kell tekinteni, amennyiben az eszközként való felhasználás minden egyéb eleme jelen van.

⁷ A Tanács 866/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a csatlakozási okmány 10. jegyzőkönyvének 2. cikke szerinti rendszerről (HL L 161., 2004.4.30., 128. o.).

[...]

- (15) A gyakorlatban kiszabott szankciók büntetési tételeinek közelítését és hatékonyságát olyan közös enyhítő körülményekkel is elő kell mozdítani, amelyek tükrözik az ezen irányelvben említett valamely bűncselekményt elkövető természetes vagy jogi személyek hozzájárulását az illetékes nemzeti hatóságokkal az ilyen bűncselekmények kivizsgálása vagy felderítése során folytatott együttműködés révén. **Mindenesetre változatlanul a bíró vagy a bíróság mérlegelési jogkörébe kell, hogy tartozzon annak eldöntése, hogy az egyes ügyek konkrét körülményeinek figyelembevételével enyhébb büntetést szabjon-e ki.**

- (16) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az elévülési időkre vonatkozó szabályokat, hogy eredményesen tudjanak fellépni az ezen irányelvben említett bűncselekmények ellen, az olyan nemzeti szabályok sérelme nélkül, amelyek nem határoznak meg elévülési időt a nyomozás, a büntetőeljárás lefolytatása és a végrehajtás tekintetében. **Továbbá, ezen irányelv értelmében a tagállamok, nemzeti jogrendszerükkel összhangban, szabadon állapíthatják meg a jogerős ítéletet követően kiszabott büntetés végrehajtására vonatkozó elévülési időt – vagy a ténylegesen kiszabott büntetés alapján, vagy pedig a bűncselekmény tekintetében kiszabható maximális büntetési tétel alapján. Ennek megfelelően ez az irányelv megfelelő elévülési időket állapít meg e lehetőségek mindegyikére vonatkozóan.** Általános szabályként az elévülési idő kezdete a bűncselekmény elkövetésének időpontja. Mivel azonban ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg, a tagállamok nemzeti jogszabályaikban rendelkezhetnek úgy, hogy az elévülési idő később kezdődik, például a bűncselekmény felfedezésének időpontjában, feltéve, hogy ezt az időpontot a nemzeti joggal összhangban egyértelműen meghatározzák. Amennyiben a tagállamok ezen irányelv alapján rövidebb elévülési időt állapíthatnak meg, feltéve, hogy az elévülési idő meghatározott cselekmények esetén megszakítható vagy felfüggeszthető, ezeket a cselekményeket az egyes tagállamok jogrendszerével összhangban lehet meghatározni.
- (17) Az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni fellépés érdekében rendkívül fontos biztosítani a bűncselekményből származó jövedelem, valamint a bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközök – többek között vízi járművek, motorok és egyéb hajóalkatrészek és járművek – tényleges lefoglalását. E célból teljes mértékben ki kell használni a bűncselekményből származó jövedelem és az elkövetési eszközök befagyasztására és elkobzására vonatkozó meglévő eszközöket, például az (EU) 2024/1260 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁸.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1260 irányelve (2024. április 24.) a vagyonvisszaszerzésről és -elkobzásról (HL L, 2024/1260, 2024.5.2.).

- (18) Tekintettel az ezen irányelvben említett bűncselekmények határokon átnyúló jellegére, a jogellenes magatartások elkövetőinek mobilitására és a határokon átnyúló nyomozások lehetőségére, az ilyen magatartások elleni hatékony fellépés érdekében szabályokat kell hozni a tagállamok joghatóságának megállapítására vonatkozóan. Lehetővé kell tenni, hogy a részben vagy egészben valamely tagállam területén történő jogellenes átutazás vagy tartózkodás tekintetében az első jogellenes beutazás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam is meg tudja állapítani joghatóságát. Az ebben az irányelvben említett bűncselekmények súlyossága és határokon átnyúló jellege megköveteli, hogy a joghatóság megállapítható legyen [...] az érintett tagállam állampolgárságával rendelkező természetes személyek [...] felett [...]. **Ugyanezen okokból szükséges, hogy a tagállamok joghatóságot állapítsanak meg az adott tagállamban lajstromozott vagy annak lobogója alatt közlekedő hajók és légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekmények tekintetében. A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy joghatóságukat kiterjesszék az olyan bűncselekményekre is, amelyeket a területükön kívül, [...] de a [...] területükön [...] szokásos tartózkodási hellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok vagy az érintett tagállamban letelepedett jogi személyek [...] követtek el, vagy azt részben vagy egészben a tagállam területén folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatban követtek el. [...] A tagállamok számára – beleértve az első jogellenes beutazás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokat is – lehetővé kell tenni, hogy megállapítsák joghatóságukat az ezen irányelvben említett bűncselekmények tekintetében, [...] amennyiben a magatartást a területükön kívül követték el, és [...] az a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgároknak az érintett tagállamba való jogellenes beutazását [...] vagy azon történő átutazását [...] eredményezi.**
- (19) Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgárnak segítséget nyújtanak ahhoz, hogy eljusson valamely tagállam területére, az érintett tagállamok még akkor is megállapíthatják joghatóságukat a kísérletek tekintetében, ha a harmadik országbeli állampolgár nem lép be a területükre. [...]

- (19a) A tagállamokat ösztönzik arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének helyétől függetlenül nyilvánítsák bűncselekménnyé a migráncsempészt, és fontolják meg, hogy a nemzetközi joggal összhangban, az ezen irányelvben meghatározott minimumszabályokon túlmenően, a területükön kívüli migráncsempészsre vonatkozóan is joghatóságot állapítsanak meg.
- (20) Amennyiben valamely bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, az érintett tagállamoknak együtt kell működniük annak meghatározásában, hogy melyik tagállam van a legmegfelelőbb helyzetben a büntetőeljárás lefolytatásához. Amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai a 2009/948/IB tanácsi kerethatározat⁹ szerinti együttműködést vagy közvetlen konzultációkat követően úgy döntenek, hogy a büntetőeljárás átadása révén egyetlen tagállamban központosítják a büntetőeljárást, ezen átadás tekintetében **a büntetőeljárás átadásáról szóló, [...] 2024. november 27-i [elfogadott, de még ki nem hirdetett] (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁰** kell alkalmazni. E célból megfelelően figyelembe kell venni az említett rendelet 5. cikkében foglalt vonatkozó kritériumokat. Az ilyen kritériumok prioritását és súlyát az egyes egyedi esetek tényállása és érdeme alapján kell meghatározni.
- (21) Az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem érdekében büntető igazságszolgáltatási és megelőző mechanizmusokat egyaránt alkalmazni kell. Az ezen irányelvben említett bűncselekmények megelőzésének csökkentenie kell a büntető igazságszolgáltatási válaszlépések szükségességét, és szélesebb körű előnyökkel kell járnia a bűnözés csökkentése terén. **A megelőzésnek [...] a közvélemény figyelmének felkeltésére kell irányulnia, és megfelelő intézkedéseket, például tájékoztató kampányokat, kutatási és oktatási programokat kell magában foglalnia, tiszteletben tartva a nemzeti hatásköröket és a nemzeti jogot.** Ezeket más tagállamokkal, az érintett uniós ügynökségekkel és harmadik országokkal együttműködésben kell végrehajtani.

⁹ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

¹⁰ A szöveget november 5-én fogadták el, aláírására pedig november 27-én került sor. A rendelet – számmal együtt történő – kihirdetésére valószínűleg valamikor decemberben kerül sor.

- (22) Az ebben az irányelvben említett bűncselekmények felderítését, kivizsgálását, büntetőeljárás alá vonását vagy elbírálását végző nemzeti hatóságok erőforrásainak és jogérvényesítési hatáskörének hiánya akadályozza a bűncselekmények eredményes megelőzését és büntetését. Az erőforráshiány mindenekelőtt megakadályozhatja a hatóságokat az intézkedésben vagy behatárolhatja jogérvényesítési intézkedéseiket, lehetővé téve, hogy az elkövetők elkerüljék a felelősségre vonást vagy olyan büntetésben részesüljenek, amely nem felel meg a bűncselekmény súlyának. Ezért minimumkritériumokat kell megállapítani az erőforrásokra és a jogérvényesítési hatáskörökre vonatkozóan.
- (23) A jogérvényesítési lánc eredményes működése a különféle szaktudásoktól függ. Az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás által támasztott kihívások összetettsége és az ilyen bűncselekmények jellege multidiszciplináris megközelítést igényel, valamint az összes érintett illetékes hatóságon belül magas szintű jogi ismeretekre, műszaki szakértelemre és pénzügyi támogatásra, továbbá magas szintű képzésre és szakosodásra van szükség. A tagállamoknak megfelelő képzést kell biztosítaniuk azon személyek számára, akik az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtással kapcsolatos bűncselekmények felderítését, kivizsgálását, büntetőeljárás alá vonását vagy elbírálását végzik.
- (24) A sikeres végrehajtás biztosítása érdekében a tagállamoknak **az illetékes hatóságok** rendelkezésére kell bocsátaniuk az ezen irányelvben említett bűncselekményekre vonatkozó hatékony nyomozati eszközöket, például a szervezett bűnözés vagy más súlyos **bűncselekmények elleni** küzdelemre [...] vonatkozó nemzeti joguk **alapján rendelkezésre álló** eszközöket [...]. **Ezek az eszközök magukban foglalhatják** [...] a kommunikáció lehallgatását, a leplezett megfigyelést, beleértve az elektronikus megfigyelést is, a bankszámlák megfigyelését és más pénzügyi nyomozási eszközöket. **Ezeket** [...] az eszközöket az arányosság elvével összhangban és [...] a Charta maradéktalan tiszteletben tartásával kell **használni** [...]. A nemzeti joggal összhangban a nyomozás alatt álló súlyos bűncselekmények jellegének és súlyának indokolnia kell e nyomozati eszközök alkalmazását. A személyes adatok védelméhez való jogot tiszteletben kell tartani.

- (25) [...] ¹¹[...]
- (26) Az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni eredményes fellépés érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak pontos [...] adatokat kell gyűjteniük az ezen irányelvben említett bűncselekmények mértékéről és tendenciáiról [...]. A tagállamoknak össze kell gyűjteniük és jelenteniük kell a Bizottságnak **legalább** az ilyen bűncselekményekre vonatkozó, **központi szinten rendelkezésre álló** releváns statisztikai adatokat. A Bizottságnak a tagállamok által továbbított adatok alapján rendszeres értékelést kell végeznie és közzé kell tennie az eredményeket. A tagállamoknak továbbá rendszeresen gyűjteniük és terjeszteniük kell az ezen irányelv alkalmazására vonatkozóan **rendelkezésre álló** statisztikai adatokat és információkat, hogy lehetővé tegyék az irányelv végrehajtásának nyomon követését. A statisztikai adatokat és információkat [...] közös minimumelőírások alapján kell gyűjteni.
- (27) Mivel ezen irányelv célját, vagyis az Unióba való jogellenes beutazáshoz, valamint az Unión belüli jogellenes átutazáshoz és tartózkodáshoz történő segítségnyújtás megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó minimumszabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt ez a cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

¹¹ [...]

- (28) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, különösen az emberi méltóság tiszteletben tartását és védelmét, a személyi sérthetlenséghez való jogot, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmát, a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a gyermekek jogait, az egyesülés szabadságát, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, a bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elveit, valamint a *non bis in idem* tilalmát.
- (29) Ezen irányelv célja a 2002/90/EK irányelv és a 2002/946/IB kerethatározat rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Mivel érdemi jellegű módosításokról van szó, az egyértelműség érdekében a 2002/90/EK irányelvet és a 2002/946/IB határozatot azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, teljes egészében fel kell váltani.
- (30) Ez az irányelv nem érinti a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹², valamint az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépéséről szóló megállapodás¹³ alkalmazását.
- (31) Írország az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdésével, valamint a 2002/192/EK tanácsi határozat¹⁴ 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban részt vesz ebben az irányelvben.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

¹³ Megállapodás Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről (2019/C 384 I/01) (HL C 384 I., 2019.11.12., 1. o., ELI: [http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019\(3\)/oj](http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019(3)/oj)).

¹⁴ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

- (32) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló [...] **22.** jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel ez az irányelv a schengeni vívmányokon alapul, Dánia [...] az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az ezen irányelvről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (33) Izland és Norvégia tekintetében ez az irányelv az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok¹⁵ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat¹⁶ 1. cikkének E. [...] pontjában említett területekhez tartoznak.

¹⁵ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

¹⁶ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

- (34) Svájc tekintetében ez az irányelv az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok¹⁷ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat¹⁸ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke E. [...] pontjában említett területhez tartoznak.
- (35) Liechtenstein tekintetében ez az irányelv az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok¹⁹ azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat²⁰ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének E. [...] pontjában említett területhez tartoznak.

¹⁷ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

¹⁸ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹⁹ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

²⁰ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (36) Ciprus [...] tekintetében ez az irányelv a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése [...] értelmében a schengeni vívmányokra épülő vagy azokhoz egyéb módon kapcsolódó jogi aktusnak minősül [...],

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

PUBLIC

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv megállapítja a harmadik országbeli állampolgárok valamely **tagállam területére** való jogellenes beutazásához, **azon történő** jogellenes átutazásához, valamint azon belüli jogellenes tartózkodásához történő segítségnyújtás területén a bűncselekményi tényállások és szankciók meghatározására vonatkozó minimumszabályokat, valamint az ilyen bűncselekmények elkövetésének megelőzésére és az ellenük folytatott küzdelemre irányuló intézkedéseket.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „harmadik országbeli állampolgár”: az a személy, aki az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. cikkének (1) bekezdése értelmében nem az Unió polgára, és aki nem rendelkezik az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott, az uniós jog szerinti szabad mozgáshoz való joggal;
2. „kísérő nélküli kiskorú”: olyan 18 év alatti, harmadik országbeli állampolgár, aki jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján érte felelős nagykorú személy kíséréte nélkül lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen személy tényleges felügyelete alá nem kerül, ideértve azon kiskorút is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;
3. „jogi személy”: bármely jogalany, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ilyen jogállással rendelkezik, kivéve az államokat vagy az államhatalmat gyakorló közjogi szerveket, illetve a nemzetközi közjogi szervezeteket.

3. cikk

Bűncselekmények

[...] A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik országbeli állampolgároknak a vonatkozó uniós jogot vagy az érintett tagállam harmadik országbeli állampolgárok be- és átutazására, valamint tartózkodására vonatkozó jogszabályait sértő, valamely tagállam területére való beutazásához, azon történő átutazásához vagy azon belüli tartózkodásához történő szándékos segítségnyújtás bűncselekménynek minősüljön, amennyiben [...] a magatartást végrehajtó személy pénzügyi vagy anyagi előnyt vagy ígéretet kér, kap vagy fogad el közvetlenül vagy közvetve, vagy ha a magatartást ilyen előny megszerzése érdekében hajtja végre [...].

[...]

[...]

4. cikk

Minősített bűncselekmények

(törölve)

5. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

A tagállamok biztosítják, hogy a 3. cikkben [...] említett bűncselekményekben felbujtóként és bűnsegédként való közreműködés, valamint **az** említett bűncselekmények elkövetésének kísérlete [...] bűncselekményként büntetendő legyen.

6. cikk

Természetes személyekkel szembeni szankciók

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a [...] 3.[...] cikkben említett bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább **három év** szabadságvesztés legyen.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a **3. [...]** cikkben említett bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább [...] **nyolc év** szabadságvesztés legyen, **amennyiben:**
 - a) **a bűncselekményt a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat meghatározása szerinti bűnszervezetben követték el;**
 - b) **a bűncselekmény súlyosan veszélyeztette a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgárok életét;**
 - c) **a bűncselekményt a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgárokkal szembeni súlyos erőszak alkalmazásával követték el;**
 - d) **a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgár különösen kiszolgáltatott helyzetben volt, mint például egy kísérő nélküli kiskorú;**

A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy ez a rendelkezés olyan helyzetekben is alkalmazandó-e, amikor egy harmadik ország állampolgárának szándékosan segítséget nyújtanak a tagállam területén belüli tartózkodáshoz.

- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a [...] **3.[...]** cikkben [...] említett bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább [...] **tíz év szabadságvesztés legyen, amennyiben a bűncselekmény a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgár életének súlyos veszélyeztetésével e személy halálát okozta.**
- (5) Az (1)–(4) bekezdéssel összhangban kiszabott büntetőjogi szankciókon túlmenően a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. [...] és az 5. cikkben említett [...] bűncselekmények valamelyikét [...] **elkövető** [...] természetes személyeket az illetékes hatóság **kiegészítő** büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókkal vagy intézkedésekkel sújthassa, [...] **amelyek a következőket foglalhatják magukban:**
- a) pénzbüntetés;
 - (a) az adott bűncselekmény elkövetését eredményező tevékenységek végzésére vonatkozó engedélyek vagy felhatalmazások visszavonása vagy azon keresőtevékenység közvetlen vagy közvetítőn keresztül történő gyakorlásának tilalma, amelynek során a bűncselekményt elkövették;
 - b) [...]
 - c) a tagállamok területére való beutazás és a tagállamok területén való tartózkodás tilalma [...];
 - d) a közfinanszírozásból való kizárás, ideértve a pályázati eljárásokat, a vissza nem térítendő támogatásokat és a koncessziókat is;
 - e) *(áthelyezve a –a) pontba;*
- [...]

7. cikk

Jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekményekért, amelyeket akár egyénileg, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el az említett jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
- a) a jogi személy képviselésének joga;
 - b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga;
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy valamely jogi személy felelősségre vonható legyen, amennyiben valamely, az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3. [...] vagy az 5. cikkben említett bűncselekményeket elkövesse.
- (3) A jogi személynek az **e cikk** (1) és (2) bekezdése szerinti felelőssége nem **zárja ki** [...] a büntetőeljárást azon természetes személyek ellen, akik a 3. [...] vagy az 5. cikkben említett bűncselekményeket **elkövetik, azokban felbujtóként** vagy bűnsegédként vesznek részt.

8. cikk

Jogi személyekkel szembeni [...] szankciók

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 7. cikk **(1) vagy (2)** bekezdése [...] értelmében felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű, büntetőjogi vagy **nem büntetőjogi szankciókkal [...] vagy intézkedésekkel** legyen **büntethető**.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 7. cikk **(1) és (2)** bekezdése értelmében a **3. [...] és az 5. cikkben** említett bűncselekményekért felelősségre **vont** jogi személyekre vonatkozó **szankciók** vagy intézkedések magukban foglaljanak büntetőjogi vagy nem büntetőjogi pénzbírságokat, és **magukban foglalhassanak egyéb büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókat [...] vagy intézkedéseket is, így például a következőket [...]:**
- a) [...]
 - b) kizárás az állami kedvezményekből[...] **vagy** támogatásokból;
 - c) a közfinanszírozásból való [...] kizárások, beleértve a pályázati eljárásokat, a vissza nem térítendő támogatásokat, [...] a koncessziókat **és a licenceket**;
 - d) [...] **üzleti** tevékenység folytatásától való átmeneti vagy végleges eltiltás;
 - e) a bírósági felügyelet alá helyezés;
 - f) bíróság által elrendelt felszámolás;
 - g) a [...] bűncselekmény elkövetésére használt [...] létesítmények [...] bezárása;

- h) az **adott** bűncselekmény [...]elkövetését [...] eredményező tevékenységek folytatására vonatkozó engedélyek és felhatalmazások visszavonása;

[...]

- (3) **A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy – legalább a 7. cikk (1) bekezdése alapján felelősségre vont jogi személyek esetében – a 3. cikknek és a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének hatálya alá tartozó bűncselekmények büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbüntetéssel legyenek sújthatók, a [...] pénzbüntetések összege pedig arányos legyen a magatartás súlyosságával, [...] valamint az érintett jogi személy egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeivel. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ilyen pénzbüntetések felső tétele ne legyen kevesebb, mint:**

- a) **a [...] 3. cikk [...] hatálya alá tartozó bűncselekmények esetében:**

- i. a jogi személy által [...] a jogsértés elkövetését megelőző üzleti évben vagy **a pénzbírság kiszabásáról** szóló [...] határozatot megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel **3 %-a; [...] vagy**
- ii. **24 000 000 EUR-nak megfelelő összeg;**

- b) **a [...] 6. cikk (3) és (4) bekezdésének hatálya alá tartozó [...] bűncselekmények esetében:**

- i. a jogi személy által [...] a jogsértés elkövetését megelőző üzleti évben vagy **a pénzbüntetés kiszabásáról** szóló [...] határozatot megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel **5 %-a; [...] vagy**
- ii. **40 000 000 EUR-nak megfelelő összeg;**

[...]

- (4) [...] A tagállamok **megállapíthatnak** [...] szabályokat [...] **azon** esetekre, amikor a pénzbüntetés összegét nem lehet a jogi személy által a [...] bűncselekmény elkövetésének [...] évét megelőző üzleti évben vagy **a pénzbüntetés kiszabásáról** szóló határozatot [...] megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel alapján meghatározni.
- (5) **Amennyiben elengedhetetlen a jogi személyekre vonatkozó nemzeti szankciórendszer koherenciájának megőrzéséhez, a 3. cikkben, valamint a 6. cikk (3) és (4) bekezdésében említett bűncselekményekért a 7. cikk (1) bekezdése alapján felelősségre vont jogi személyekre kiszabott pénzbüntetések maximális összege eltérhet a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározottól, feltéve, hogy ennek következtében a szankciók szintje összhangban van a nemzeti jogban a jogi személyek által elkövetett, hasonló súlyú bűncselekményekre előírt szankciók szintjével, és hogy a szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.**

A 8. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az ilyen szankciórendszereknek ki kell terjedniük a következőkre is:

a) olyan pénzügyi szankciók kiszabása, amelyek figyelembe veszik a jogi személy struktúrájában és szervezetében meglévő azon hiányosságokat vagy hibákat, amelyek lehetővé tették a bűncselekmények elkövetését;

b) kártérítési igények; és

c) elkobzás.

9. cikk

Súlyosító körülmények

Amennyiben a következő körülmények nem tartoznak a 3. cikkben említett bűncselekmények tényállási elemei közé, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatban a következő körülmények [...] közül egy vagy több – a nemzeti joggal összhangban – súlyosító körülménynek legyen tekinthető:

- a) a bűncselekményt köztisztviselő követte el feladatai ellátása során;
- b) [...]
- c) az elkövetőt korábban már [...] **jogerősen** elítélték a 3. [...] vagy az 5. cikkben **említettekkel** azonos jellegű [...] bűncselekményért;
- d) a bűncselekmény az azt elszenvedő harmadik országbeli állampolgár [...] eszközként való felhasználásával járt vagy azt eredményezte;
- e) a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgárokat megfosztották személyazonosító vagy úti okmányaiktól;
- f) [...]
- g) **a bűncselekményt az azt elszenvedő harmadik országbeli állampolgárral szembeni kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód alkalmazásával követték el.**

10. cikk

Enyhítő körülmények

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. [...] és a 5. cikkben említett **releváns** bűncselekményekkel kapcsolatban **a következő körülmények közül egy vagy több** – a nemzeti joggal összhangban – enyhítő körülménynek [...] legyen tekinthető [...]:

- a) **az elkövető tájékoztatást nyújt az illetékes hatóságoknak, segítve őket a többi elkövető azonosításában vagy bíróság elé állításában; [...]**
- b) **az elkövető tájékoztatást nyújt az illetékes hatóságoknak, segítve őket a bizonyítékok megtalálásában.**

11. cikk

Elévülési idők [...]

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket **annak érdekében, hogy** [...] a 3. [...] és a 5. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás, vádhatósági eljárás, bírósági tárgyalás és [...] **bírósági határozathozatal** céljára az említett bűncselekmények elkövetését követően elegendő időt biztosítsanak annak érdekében, hogy az említett bűncselekményekkel szemben hatékonyan lehessen fellépni.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan elévülési időt írjanak elő, amely lehetővé teszi, hogy a 3. cikkben említett bűncselekmények miatti jogerős ítéletet követően kiszabott büntetések végrehajtására elegendő idő álljon rendelkezésre az említett ítélet után.

[...]

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésében [...] említett elévülési idő a következő:

- a) az olyan bűncselekmény elkövetésétől számított legalább három év, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább három év szabadságvesztés;**
- b) az olyan bűncselekmény elkövetésétől számított legalább nyolc év, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább nyolc év szabadságvesztés;**
- c) az olyan bűncselekmény elkövetésétől számított legalább tíz év, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább tíz év szabadságvesztés.**

[...]

(3) Az (1) bekezdés második albekezdésében [...] említett elévülési idő a következő:

- a) a jogerős ítélet időpontjától számított legalább három év a következő esetekben:
 - i. legfeljebb egy év szabadságvesztés-büntetés; vagy
 - ii. olyan bűncselekményért kiszabott szabadságvesztés-büntetés, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább három év szabadságvesztés; valamint
- b) i. egy évet meghaladó szabadságvesztés-büntetés esetén a jogerős ítélet időpontjától számított legalább öt év [...]; vagy
 - ii. olyan bűncselekményért kiszabott szabadságvesztés-büntetés esetén, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább nyolc év szabadságvesztés, a jogerős ítélet időpontjától számított legalább nyolc év; [...] és

[...]

c) [...] a jogerős ítélet időpontjától számított legalább tíz év a következő esetekben:

- i. öt évet meghaladó szabadságvesztés-büntetés; vagy**
- ii. olyan bűncselekményért kiszabott szabadságvesztés-büntetés, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább tíz év szabadságvesztés.**

- (4) A (2) bekezdés **b)–c) pontjától**, [...] a (3) bekezdés **b) pontjának ii. alpontjától és a (3) bekezdés c) pontjától** eltérve, a tagállamok rövidebb, **de legalább öt év** elévülési időt is megállapíthatnak, feltéve, hogy az elévülés meghatározott cselekmények esetén megszakad vagy nyugszik. [...]

12. cikk

Joghatóság

- (1) Minden tagállam **megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy** a 3. és [...] az 5. cikkben említett **bűncselekményekre** vonatkozóan megállapítsa joghatóságát, amennyiben [...]:
- a) a bűncselekményt** [...] teljes egészében vagy részben a területén **belül** követték el;
 - b) az elkövető** a [...] saját állampolgára [...];

[...]

[...] c) **a bűncselekményt [...] az érintett tagállamban [...] lajstromozott vagy annak lobogója alatt közlekedő hajó vagy légi jármű fedélzetén [...] követték el;**

[...]

(2) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot, ha úgy dönt, hogy joghatóságát kiterjeszti a 3. és az 5. cikkben említett, a területén kívül elkövetett egy vagy több bűncselekményre, amennyiben:

a) **az elkövető szokásos tartózkodási helye a területén van;**

b) **a bűncselekményt olyan jogi személy javára követték el,**

i. **amelynek székhelye a területén található;**

ii. **a teljes egészében vagy részben a [...] területén folytatott üzleti tevékenysége tekintetében;**

c) **a magatartás célja a bűncselekményt elszenvedő harmadik országbeli állampolgároknak az adott tagállam területére történő jogellenes beutazása vagy azon történő átutazása volt.**

(3)[...]

(4) [...] Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben, és abban az esetben, ha egy tagállam a (2) bekezdéssel összhangban a joghatóság kiterjesztése mellett döntött, [...] a 3. [...] és az 5. cikkben említett, valamely tagállam területén kívül elkövetett bűncselekmények büntetőeljárás alá vonása érdekében [...] **minden tagállam** megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy **joghatósága gyakorlásának** [...] ne legyen [...] feltétele[...], hogy **a büntetőeljárás csak a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti állam általi feljelentést követően indítható meg.**

[...]

(5) [...] Amennyiben a 3. [...] és az 5. cikkben említett valamely bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, **az említett** [...] tagállamok együttműködnek annak meghatározásában, hogy melyik tagállam folytatja le **a** büntetőeljárást. Az ügyet adott esetben és a 2009/948/IB kerethatározat²¹ 12. cikkének **(2) bekezdésével** összhangban az Eurojust elé kell utalni.

13. cikk

Megelőzés

(1) A tagállamok megteszik a megfelelő **intézkedéseket** [...], például olyan tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat, kutatási és oktatási programokat szerveznek – **adott esetben különös figyelmet fordítva az online dimenzióra, valamint tiszteletben tartva a nemzeti hatásköröket és a nemzeti jogot** –, amelyek célja a közvélemény figyelmének felhívása, valamint a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekmények elkövetésének visszaszorítása.

²¹ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

- (2) Adott esetben a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett tevékenységeket más tagállamokkal, az érintett uniós ügynökségekkel, [...] harmadik országokkal, **valamint az érintett civil társadalmi szervezetekkel és más érdekelt felekkel, például a magánszektorral együttműködve végezzék.**

14. cikk

Erőforrások

A tagállamok biztosítják, hogy a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekményeket [...] felderítő [...], nyomozó [...], az azokra vonatkozó büntetőeljárást lefolytató [...] vagy azokat elbíráló [...] nemzeti hatóságok [...] elegendő számú képzett személyzettel és elegendő pénzügyi, műszaki és technológiai erőforrással [...] rendelkezzenek az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos feladataik eredményes ellátásához.

15. cikk

Képzés

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a bűnüldöző szervek tagjai [...] és a hatóságok személyzete – beleértve a bírósági alkalmazottakat is –, a segítségnyújtó és támogató szolgálatok, valamint a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozással és eljárásokkal megbízott határőrök számára a megfelelő erőforrásokat és [...] a **rendszeres és speciális képzést.**
- (2) Az igazságszolgáltatás függetlenségének és az **igazságszolgáltatás szervezetében az Unión belül fennálló különbségeknek** a sérelme nélkül a tagállamok **ösztönzik a büntetőeljárásokban és nyomozásokban részt vevő bírák és ügyészek** [...] általános és speciális képzését ezen irányelv célkitűzései tekintetében.

16. cikk

Nyomozati eszközök

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekmények nyomozásához vagy az azokra vonatkozó büntetőeljárás lefolytatásához hatékony és arányos nyomozási eszközök álljanak rendelkezésre. Adott esetben **ezen** eszközök [...] magukban foglalnak speciális, például [...] a szervezett bűnözés elleni **küzdelemben** [...] vagy egyéb súlyos bűncselekmények [...] esetében használt nyomozati eszközöket is.

17. cikk

Adatgyűjtés és statisztikák

1. A tagállamok biztosítják, [...] hogy a 3. [...] és az 5. cikkben említett bűncselekmények típusára vonatkozó, [...] anonimizált statisztikai adatok rögzítésére, előállítására és rendelkezésre bocsátására szolgáló rendszer működjön annak érdekében, hogy nyomon lehessen követni az ezen irányelvben említett bűncselekmények elleni küzdelemre szolgáló rendszereik hatékonyságát.
2. Az (1) bekezdésben említett statisztikai adatoknak [...] **legalább a következő, központi szinten rendelkezésre álló adatokat kell tartalmazniuk:**
 - a) A bűncselekményt elszenvedő, nyilvántartásba vett harmadik országbeli állampolgárok száma állampolgárság, nem és életkor (gyermek/felnőtt) szerinti bontásban, a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban;
 - b) [...]

- c) az ezen irányelvben említett bűncselekmények miatt büntetőeljárás alá vont természetes személyek száma, [...];
- d) az ezen irányelvben említett bűncselekmények miatt büntetőeljárás alá vont jogi személyek száma, [...];
- e) a **vádemelési határozatok** száma [...] (a vádemelésről vagy a vádemeléstől való eltekintésről szóló **határozatok**)[...];
- f) a jogerős bírósági ítéletek száma [...] (azaz bűnösséget megállapító ítélet, felmentés, [...]);
- g) az ezen irányelvben említett bűncselekmények miatt elítélt természetes személyek száma, [...];
- h) a szankcionált természetes személyek száma, a büntetés típusa és szintje (szabadságvesztés, pénzbüntetés, egyéb), nem és állampolgárság szerinti bontásban;
- i) az ezen irányelvben említett bűncselekmények miatt elítélt jogi személyek száma [...];
- j) a **bűnösséget megállapító ítéletet követően** szankcióval sújtott jogi személyek száma, [...] szankciótípus (pénzbüntetés, egyéb) szerinti bontásban;
- k) [...]

- (3) A tagállamok évente [...] továbbítják a Bizottságnak a (2) bekezdésben említett, az előző évre vonatkozó statisztikai adatokat szabványos, könnyen hozzáférhető és összehasonlítható formátumban. A tagállamok törekszenek arra, hogy ezeket az adatokat minden évben szeptember 30-ig, de legkésőbb december 31-ig továbbítsák. [...]

18. cikk

[...]

Hivatkozások a 2002/90/EK irányelvre és a 2002/946/IB kerethatározatra

A 2002/90/EK irányelvre és a 2002/946/IB kerethatározatra való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

[...]

19. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ... **[az ezen irányelv [...] hatálybalépésétől [...] számított [...] két évvel]-ig** megfeleljenek. **Erről haladéktalanul tájékoztatják** [...] a Bizottságot [...].
 - (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a **rendelkezéseket** [...], azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen [...] hivatkozást **kell** fűzni. **A hivatkozás módját** a tagállamok határozzák meg [...].
 - (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb **rendelkezéseinek** [...] szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.
-